

Vårtal 2013

Tema: 70 vårar i Hällevik

För 70 år sedan 1943 dröjde våren, vintern hade varit lång och kall.

Kriget pågick i Europa.

Hällevik var då en fattig fiskarby där varje individ kämpade för att få mat för dagen.
I affärerna fick man handla på kuponger, ransonering råder.

Våren gav ändå ett hopp om en ny tid, en ny period som likt vårens grönska växer nytt liv upp.

Det året föddes 10 nya Hällevikare 8 pojkar och 2 flickor. Individer för en ny generation.

Den nya generation Hällevikare som då växte upp var som jag minns ganska bekymmersfria.
Som barn roade man sig med det som fanns, t.ex att fråga cykelhandlare Bergheim om man fick en gammal cykelfälg, med den och en träpinne kunde man springa Hällevik runt flera varv för att tävla om vem som hade bäst balans.
Stibybergets branta klippor gav oss fantasi för äventyrliga lekar som indianer och vita.
Man svingade sig från träd till träd likt Tarzan.
Barndomen var trots allt en härlig tid.

Vår uppväxt invid havet gav oss både respekt och glädje.
Vi tävlade varje vår om vem som vågade kasta sig i det iskalla vattnet från hamnpiren och vem som kunde simma längst under vattnet eller dyka djupast.
Under sommarmånaderna var vi mer på sjön än på land.
Det var fiske och sjölekar. Man lärde känna varje sten i viken och var de bästa gäddorna stod.

1943 hade Hällevik drygt 600 fast boende, husen var enkla med en farstu som inte var uppvärmd men ändå utgjorde ett köldlås på vintern.
Dörrarna var olåsta, gick man tillfälligt från bostaden lade man en lapp på bordet, kommer strax, kaffet står på spisen.
Det var mycket sällsynt med stölder, alla kände varandra och ingen hade något värt att stjäla.
Våra nuvarande asfalterade gator var smala grusvägar, knappast cykelbara.
Vägen ut till Vassabacken var grusig och smal.

Det fanns inte många som hade bil här, telefon var också en lyx.
De flesta livnärde sig på fiske, men det var fattigt till fram på 60-talet.
När vi slutat skolan vid 14-års ålder tog många hyra på en båt och gav sig till sjöss.
Andra spikade lådor hos Olaussons lådspikeri vid Tallparken (25 öre lådan).
Och några läste vidare vid Sölvesborgs realskola.
Denna blandning av sysselsättning och utbildning gav samhället en ny kultur, fisket var inte längre så attraktivt och samhället förändrades.
Här fanns inga arbete så en del flyttade där arbete fanns.

Hälleviks utveckling under de senaste 70 åren har varit enorm, från vår enkla barndom nästan helt utan teknik till dagens ultra tekniska samhälle som ger oss kontakt med hela världen på några sekunder.

Vi som har växt upp här under de senaste 70 åren har förhoppningsvis också gett Hällevik något nytt liv och en ny framtid.

Från att ha varit ett levande fiskesamhälle till att blivit ett under sommartid i allra högsta grad levande turistsamhälle.

Numera är hamnen fylld av pampiga fritidsbåtar.

Detta är på ett sätt ett lyft för samhället som förmodligen dött ut när fiskenäringen försvann.

Jag försöker minnas min tidiga barndom i Hällevik på 40-50-talet och de Valborgsfirande som var då.

Det första firande jag minns var sent 40-tal då hade samhällets invånare samlat allt vinterns skräp, grenar, sillalådor, cykeldäck, papper m.m i en stor hög invid stranden vid dåvarande Strandbo, (Hanöhus), det var inget litet bål.

Här sjöng man, här lästes och så sattes det fyr på bålet, en majestätisk brasa.

Som barn var det naturligtvis spännande att försöka gå så nära elden som möjligt, man känner fortfarande värmen.

Något fyrverkeri behövdes inte, de gnistor som elden skapade sträckte sig högt upp i skyn och den svarta röken från cykeldäcken var som röken efter en rymdraket.

Inte speciellt miljövänligt, men man blev av med det gamla och såg fram mot det nya.

En ny vår och sommar låg framför oss.

Upphör man någonsin att förundras över att det blir löv på träden varje vår och sommar.

Valborgsfirandet är ju en tradition och jag tror att det är viktigt för oss att värna om våra traditioner.

Samtidigt som vi skall vara rädda om våra traditioner i livet som ger trygghet så tror jag att vi också behöver röja ut det gamla för att ge plats åt det nya.

Städa ut gamla projekt, avsluta sådant som hänger i luften, gå igenom högar som blivit liggande- allt för att ge plats åt något nytt.

Vi behöver göra upp med en hel del gammalt och verkligen se till att elda upp det som hindrar oss i vår utveckling.

Låt oss vara rädda om traditioner som valborgsfirandet - att fira våren.

Detta har nog en djupare innebörd än det vi först tänker på.

Seden Att tända en brasa om våren är gammal.

Elden symboliserar värme och ljus men också något som avslutar det gamla - och därmed lämnar plats för det nya, nämligen våren.

Att fira Valborg på det här sättet och vid den här platsen pågick under hela 50-talet.

Senare flyttades firandet och elden bort där båtuppläggningsplatsen är idag, därefter till Vassabacken, sedan vid Spruthuset och nu de senaste åren på en flott mitt i hamnen.

Numera förenar vi eld och vatten en symbol för vårt brinnande intresse för havet och vår fina hamn och vårt fantastiska Hällevik.

Men trots allt skall vi vara rädda om vårt kulturella arv, bevara det vi kan av det gamla, minnas det som var bra och ta vara på det som är bättre.

För att gå tillbaka till den generation Hällevikare som föddes här för 70 år sedan, så är ju det också en förnyelse som är viktig för ett samhälle.

Den generation som nu växer upp här har ytterligare nya friska krafter att föra vårt samhälle framåt mot det som passar in den kommande framtiden.

Även om vi tänker liksom våra föräldrar tänkte om oss, Hur skall samhället bli när ni tar över?

På min tid var rocken roll en förbannelse, det var verkligen ungdom på glid i våra föräldrars ögon.

Men jag tycker vi klarat det rätt bra.

Nu tänker vi på de som växer upp idag som ungdomar med sina mobiltelefoner, i-paddar och datorer.
Hur skall samhället se ut när ni tar över?

Det blir säkert ett bra samhälle även i en ny tidsera.

Trots den långa vintern och den sena våren finns det väl ingen som tänkte att i år slår nog inte blommorna ut,
inga nya blad på träden, ingen ny sommar och höst.

Människan ser ständigt ett nytt hopp om en ny och bättre tid, även om våren dröjer.

Det blev vår i år också och vi är här för att ta emot den, se fram mot nya ljusa tider och verkligen njuta av
livet.

Jag hälsar våren kommen med en välkänd melodi fast ny text.

När man söker gamla stunder minnas,
Är det skönt att bara gå och finnas,
Finnas när våren lyser upp vårt liv,
Och ger oss framtid med stora kliv.

För även i år det kommit en vår.
Och vi är här för att hälsa den.
En tid som nu är att våren är här.
För det är den som vi håller kär.